Aº. 1937. Nº. 99.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 27n Augustus 1937, nr. 1471, bepalende de plaatsing in het Publicatieblad van het Koninklijk Besluit van den 3den Juli 1937, (Staatsblad no. 206), tot bekendmaking van den tekst van de wet van 12 December 1892 (Staatsblad no. 268), op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wetten van 21 December 1936 (Staatsblad nos. 209 en 913).*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien dd. 23 Juli 1937, 1e Afdeeling no. 13/437, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk Besluit van den 3den Juli 1937, (Staatsblad no. 206), tot bekendmaking van den tekst van de wet van 12 December 1892 (Staatsblad no. 268), op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wetten van 21 December 1936 (Staatsbladen nos. 209 en 913);

HEEFT GOEDGEVONDEN:

te bepalen, dat het hiervoren vermelde Koninklijk Besluit van den 3den Juli 1937 (Staatsblad no. 206), nevens afschrift dezer beschikking, in het Publicatieblad zal worden geplaatst.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 13n September 1937.
De gouvernements-secretaris.
GRONEMEIJER.

In artikel 27 v[illegible] [illegible] [illegible]

In artikel 147 van het Curaçaosch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 16 April 1932 No. [illegible] [illegible] aanvulling van dien [illegible], wordt de volgende wijziging aangebracht:

De tweede zinsnede van het eerste lid vervalt.

[illegible] voor de Kolonie Curaçao vervalt.

Artikel [illegible]

[illegible]

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op voordracht van Onzen Minister van Justitie van 29 Juni 1937, 1ste Afdeeling C, N°. 1141;

Hebben goedgevonden en verstaan:

door bijvoeging bij dit besluit algemeen bekend te maken:

1°. den tekst der wet van 12 December 1892 (Staatsblad n°. 268), op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, zooals die wet is gewijzigd, laatstelijk bij de wetten van 21 December 1936 (Staatsbladen nos. 209 en 913);

2°. den tekst der overgangsbepaling van de wijzigingswet van 15 Juli 1910 (Staatsblad n°. 216);

3°. den tekst van artikel V der wijzigingswet van 21 December 1936 (Staatsblad n°. 209).

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, den 3den Juli 1937.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

Uitgegeven den *negenden* Juli 1937.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

Tekst der wet van 12 December 1892 (Staatsblad n°. 268), op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, gewijzigd bij de wetten van 8 Juli 1907 (Staatsblad n°. 177), 10 Februari 1910 (Staatsblad n°. 56), 15 Juli 1910 (Staatsblad n°. 216), 31 December 1920 (Staatsblad n°. 955), 29 November 1935 (Staatsblad n°. 685) en 21 December 1936 (Staatsbladen nos. 209 en 913).

Artikel 1.

Nederlanders door geboorte zijn:

a. het wettig, gewettigd of door den vader erkend natuurlijk kind, waarvan tijdens de geboorte de vader den staat van Nederlander bezit;

b. het wettig kind van een Nederlander die binnen driehonderd dagen vóór de geboorte van het kind overleed;

c. het alléén door de moeder erkend natuurlijk kind, waarvan tijdens de geboorte de moeder den staat van Nederlander bezit;

d. het noch door den vader noch door de moeder erkend natuurlijk kind, in het Rijk geboren.

Artikel 2.

Nederlanders zijn ook:

a. het kind van een ingezetene des Rijks — hetzij vader, hetzij moeder, naar de in art. 1 gemaakte onderscheidingen — die zelf geboren is uit eene in het Rijk wonende moeder, tenzij blijke dat het kind als vreemdeling tot een ander land behoort;

b. het in het Rijk te vondeling gelegd of verlaten kind, zoolang van zijne afstamming, hetzij als wettig of gewettigd kind, hetzij door erkenning, niet blijkt;

c. het in het Rijk geboren wettig, gewettigd of door den vader erkend natuurlijk kind, waarvan tijdens de geboorte de moeder den staat van Nederlander bezit en de vader is zonder dan wel van onbekende nationaliteit, in het laatste geval zoolang die onbekendheid duurt.

Artikel 3.

Nederlanderschap door naturalisatie wordt verkregen door het in werking treden der wet, waarbij zij verleend wordt.

Voor elke naturalisatie is aan 's lands kas verschuldigd een bedrag van ten minste twee honderd en ten hoogste duizend gulden, naar gelang van den aanslag in de Rijksinkomstenbelasting of in de inkomstenbelasting van *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* over het bij de indiening van het verzoek laatstelijk verloopen belastingjaar, en wel in dier voege, dat bij een belastbaar inkomen van drie duizend gulden of minder een bedrag van twee honderd gulden is verschuldigd, terwijl voor elk geheel bedrag van twee duizend gulden, waarmede het belastbaar inkomen de som van drie duizend gulden te boven gaat, het bedrag verhoogd wordt met honderd gulden, echter met dien verstande, dat ten hoogste een bedrag van duizend gulden is verschuldigd.

Ten aanzien van hem, die het Nederlanderschap verloren heeft, wordt het recht bepaald op een vast bedrag van twee honderd gulden.

Bij het verzoek om naturalisatie legt de verzoeker het bewijs over:

1°. dat hij meerderjarig is in den zin der Nederlandsche wet;

2°. dat hij het Nederlanderschap verloren heeft of dat hij gedurende de laatste vijf jaren zijn woonplaats of zijn hoofdverblijf in het Rijk, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* gehad heeft of dat hij in het Rijk geboren is uit ouders zonder dan wel van onbekende nationaliteit;

3°. dat hij bij eenen ontvanger der registratie het voor naturalisatie verschuldigd bedrag heeft gestort.

De ontvanger der registratie is bevoegd overlegging te vorderen van een bewijs, waaruit de grootte van het hiervoren bedoeld belastbaar inkomen blijkt.

Indien de verzoeker tot een ander land behoort, kan van hem de overlegging gevorderd worden van een bewijs, dat de wetgeving van dat land geen beletsel tegen zijne naturalisatie in Nederland oplevert.

Ingeval de naturalisatie niet verleend wordt, wordt de gestorte som aan den verzoeker teruggegeven.

Artikel 3*bis*.

De in het voorgaand artikel genoemde som is niet verschuldigd voor de naturalisatie van dengene, die het Nederlanderschap krachtens artikel 7, 5°., verloren heeft. De verzoeker kan in dat geval volstaan met de overlegging bij het verzoek om

naturalisatie van het bewijs, dat hij den staat van Nederlander heeft bezeten.

De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing op hem, die reeds eenmaal krachtens die bepaling kosteloos is genaturaliseerd, noch op hem, die na het verlies van het Nederlanderschap eenige daad heeft verricht, waardoor hij, Nederlander zijnde, het Nederlanderschap zoude hebben verloren.

Artikel 4.

Naturalisatie kan ook om redenen van staatsbelang worden verleend. Daarbij is artikel 3 niet van toepassing.

De wet, waarbij zij verleend wordt, regelt in ieder bijzonder geval de voorwaarden, aan die naturalisatie verbonden.

Artikel 5.

De vrouw volgt staande huwelijk den staat van haren man, behoudens dat de vrouw van een Nederlander, die in een ander land genaturaliseerd wordt, en de Nederlandsche vrouw, die met een vreemdeling huwt, den staat van Nederlander zelfstandig zullen bezitten, indien zij — gene door de naturalisatie van haren man, deze bij het aangaan van het huwelijk — eene vreemde nationaliteit niet deelachtig worden noch kunnen worden.

De vrouw, die naar het eerste lid van dit artikel den staat van Nederlander zelfstandig is komen te bezitten, volgt staande huwelijk den staat van haren man, zoodra beide van éénzelfde nationaliteit zijn.

Een verzoek om naturalisatie kan niet door eene gehuwde vrouw worden gedaan.

De naturalisatie, verleend aan den man, strekt zich van rechtswege uit tot zijne vrouw.

Na ontbinding des huwelijks geldt artikel 8 of artikel 9.

Artikel 6.

Het wettig of gewettigd kind van een als Nederlander genaturaliseerden vader, vóór diens naturalisatie geboren, gelijk mede het door zijn als Nederlander genaturaliseerden vader erkend natuurlijk kind, vóór diens naturalisatie geboren, wordt als mede-genaturaliseerd beschouwd, en behoudt den staat van Nederlander totdat het, meerderjarig geworden in den zin der Nederlandsche wet, mits binnen het jaar daarna, aan den burgemeester zijner laatste woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort zijner laatste woonplaats in *Nederlandsch-Indië*,

in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal, onderscheidenlijk Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar het woont, zijn wil te kennen geeft om in de naturalisatie niet langer te zijn begrepen.

Hetzelfde geldt ten aanzien van het wettig of gewettigd kind, indien de moeder, weduwe geworden, genaturaliseerd is, en ten aanzien van het natuurlijk kind, alléén door zijne moeder erkend en vóór hare naturalisatie geboren.

Artikel 7.

Nederlanderschap wordt verloren:

1°. door naturalisatie in een ander land, of, voor zooveel een minderjarige betreft, door het deelachtig worden van eene vreemde nationaliteit door de naturalisatie hetzij van den vader hetzij van de moeder, naar de in artikel 1 gemaakte onderscheidingen, in een ander land;

2°. door vervallenverklaring, welke door Ons wordt uitgesproken ten verzoeke van den meerderjarige, man of ongehuwde vrouw, die naast den staat van Nederlander eene vreemde nationaliteit bezit, beide heeft verkregen zonder den wil daartoe kenbaar te hebben gemaakt en gewoon- en hoofdverblijf buitenslands heeft;

3°. door het verkrijgen van eene vreemde nationaliteit door den wil van den verkrijger;

4°. door zonder Ons verlof zich te begeven in vreemden krijgs- of staatsdienst;

5°. voor zooveel betreft Nederlanders buiten het Rijk, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* geboren, door, behalve terzake van 's Lands dienst, woonplaats te hebben buiten het Rijk, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao*, gedurende tien achtereenvolgende jaren, tenzij de afwezige vóór het verstrijken van dien termijn aan den Burgemeester zijner laatste woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort zijner laatste woonplaats in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal, onderscheidenlijk Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar hij woont, kennis geve, dat hij Nederlander wenscht te blijven.

Van den dag waarop die kennisgeving ontvangen is, begint de tienjarige termijn opnieuw te loopen.

Ten opzichte van minderjarigen begint de tienjarige termijn te loopen met den dag hunner meerderjarigheid in den zin der Nederlandsche wet.

Artikel 8.

De vrouw, die door of ten gevolge van haar huwelijk den staat van Nederlander verloren heeft, bekomt dien door de ontbinding van het huwelijk terug, mits zij binnen het jaar daarna haren wil om dien terug te bekomen aan den burgemeester harer woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort harer woonplaats in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal, onderscheidenlijk Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar zij woont, te kennen geeft.

Artikel 9.

De vrouw, die door of ten gevolge van haar huwelijk den staat van Nederlander bekomen heeft, behoudt dien na de ontbinding des huwelijks, tenzij zij binnen het jaar daarna haren wil om dien niet langer te behouden aan den burgemeester harer laatste woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort harer laatste woonplaats in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal, onderscheidenlijk door Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar zij woont, te kennen geeft.

Artikel 10.

Het wettig, gewettigd of erkend natuurlijk kind van een Nederlander, geboren vóór dat deze in een ander land werd genaturaliseerd, ten gevolge waarvan het kind mede den staat van Nederlander verloor, bekomt dien terug, mits het meerderjarig geworden in den zin der Nederlandsche wet, binnen het jaar daarna zijn wil om dien terug te bekomen aan den burgemeester zijner woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort zijner woonplaats in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal, onderscheidenlijk Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar het woont, te kennen geeft.

Hetzelfde geldt ten aanzien van het wettig of gewettigd kind, indien de moeder, weduwe geworden, in een ander land was genaturaliseerd en ten aanzien van het natuurlijk kind, alléén door zijne moeder, die in een ander land werd genaturaliseerd, erkend.

Artikel 11.

Eenmaal 's jaars doet de Minister van Justitie van de kennisgevingen, volgens deze wet in het buitenland gedaan, aankondiging in de *Staatscourant*.

Artikel 12.

Allen, die den staat van Nederlander niet bezitten of niet uit anderen hoofde Nederlandsche onderdanen zijn, zijn vreemdelingen.

Artikel 13.

Ingezetenen van het Rijk zijn zij, die hunne woonplaats in het Rijk hebben en haar gedurende de voorafgaande achttien maanden in het Rijk, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* gehad hebben.

Artikel 14.

Het Rijksingezetenschap houdt op door vestiging der woonplaats buiten het Rijk.

Artikel 15.

Een minderjarige in den zin der Nederlandsche wet, wiens vader of voogd Rijksingezetene is, wordt als zoodanig aangemerkt.

Meerderjarig geworden, behoudt hij de hoedanigheid van Rijksingezetene, indien hij zijne woonplaats in het Rijk vestigt.

Artikel 16.

De bepalingen van ingezetenschap, in bijzondere wetten voorkomende, gelden alleen voor zooveel betreft de onderwerpen, in die wetten behandeld.

Overgangsbepaling.

Met uitzondering van hen, die in *Nederlandsch-Indië* ingevolge de wet van 2 September 1854 (*Staatsblad* n°. 129) als inlanders en met dezen gelijkgestelden worden beschouwd, zijn

zij die op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, den staat van Nederlander bezitten, Nederlanders in den zin van deze wet, totdat zij het Nederlanderschap volgens deze wet verliezen. Voor hen die op dat tijdstip hunne woonplaats hebben buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen in andere werelddeelen, begint de termijn van tien jaren, bedoeld in artikel 7, sub 5°., van genoemd tijdstip af te loopen.

Hij die op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, in het Rijk uit aldaar niet gevestigde ouders geboren en geen 24 jaren oud is, verkrijgt den staat van Nederlander door eene kennisgeving van zijn voornemen om in het Rijk te blijven wonen, te doen aan den burgemeester zijner woonplaats binnen het jaar na dat tijdstip, of, indien hij nog minderjarig is in den zin der Nederlandsche wet, binnen het jaar na zijne meerderjarigheid.

Ten aanzien van de vreemdelingen, die op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, voldaan hebben aan artikel 8 van het Burgerlijk Wetboek, blijft, wat de toepassing betreft van het burgerlijk recht, de gelijkstelling met Nederlanders gehandhaafd, zoolang zij hunne woonplaats in het Rijk behouden.

Slotbepaling.

Behoudens het bepaalde in de voorgaande overgangsbepaling, vervallen bij het inwerkingtreden dezer wet de artikelen 5 tot en met 12, uitmakende den tweeden titel van het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek, en de wetten van 28 Juli 1850 (*Staatsblad* n°. 44) en 3 Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 46), gelijk mede de wet van 21 December 1850 (*Staatsblad* n°. 75).

In de wetten, waarin sprake is van Nederlanders, hetzij volgens het Burgerlijk Wetboek, hetzij volgens de wet ter uitvoering van art. 7 der Grondwet (wetten van 28 Juli 1850, *Staatsblad* n°. 44, en 3 Mei 1851, *Staatsblad* n°. 46), wordt in plaats daarvan, gelezen:

,,Nederlanders volgens de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap'', behalve in art. 22 der wet van 6 April 1875 (*Staatsblad* n°. 66), waarin de woorden: ,,volgens het Burgerlijk Wetboek'' vervangen worden door: ,,volgens de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, alsmede hen, die in de Nederlandsche koloniën of bezittingen in andere werelddeelen uit aldaar gevestigde ouders zijn geboren''.

Deze wet treedt in werking op 1 Juli 1893.

Tekst der overgangsbepaling der wijzigingswet van 15 Juli 1910 (Staatsblad n°. 216).

Zij, die in het Rijk of zijne Koloniën of bezittingen in andere werelddeelen geboren, het Nederlanderschap hebben verloren krachtens het voorschrift van artikel 7, *5e.* der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268), zooals het ongewijzigd luidde, bekomen hun Nederlanderschap terug op den dag van de inwerkingtreding dezer wet, tenzij zij op dat tijdstip tot een ander land behooren.

Het voorgaande lid is niet van toepassing op gehuwde vrouwen.

De herkrijging van het Nederlanderschap, bedoeld in het eerste lid dezer Overgangsbepaling, heeft zoo voor den betrokken persoon als voor zijne vrouw en kinderen dezelfde gevolgen als eene naturalisatie, krachtens artikel 3 der voormelde wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) verleend.

Tekst van artikel V der wijzigingswet van 21 December 1936 (Staatsblad n°. 209).

Het wettig kind, dat vóór het in werking treden van dit artikel in het Rijk geboren is uit een huwelijk, gesloten tusschen een Nederlandsche vrouw en een vreemdeling zonder nationaliteit, bezit, mits het bij dit in werking treden woonplaats heeft in het Rijk, in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* en geen andere nationaliteit heeft, den staat van Nederlander. Eveneens bezit den staat van Nederlander het wettig kind, dat na het in werking treden van dit artikel uit een zoodanig vóór dat tijdstip gesloten huwelijk in het Rijk geboren wordt, mits de ouders op genoemd tijdstip woonplaats hadden in het Rijk en het kind geen andere nationaliteit heeft. In beide gevallen gaat die staat verloren, indien het kind, mits binnen een jaar na het in werking treden van dit artikel of, indien het op dat tijdstip minderjarig in den zin der Nederlandsche wet dan wel nog niet geboren is, binnen een jaar na het intreden van zijn meerderjarigheid, te kennen geeft dien staat niet langer te willen bezitten. Deze kennisgeving moet geschieden aan den burgemeester zijner woonplaats in het Rijk of aan den voor het ressort zijner woonplaats in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* door Onzen Gouverneur-Generaal,

onderscheidenlijk Onzen Gouverneur aangewezen ambtenaar of aan den Nederlandschen gezant of een Nederlandschen consulairen ambtenaar in het land, waar het woont.

Behoort bij Koninklijk besluit van 3 Juli 1937, (*Staatsblad* nº. 206).

Mij bekend,
De Minister van Justitie,
C. GOSELING.